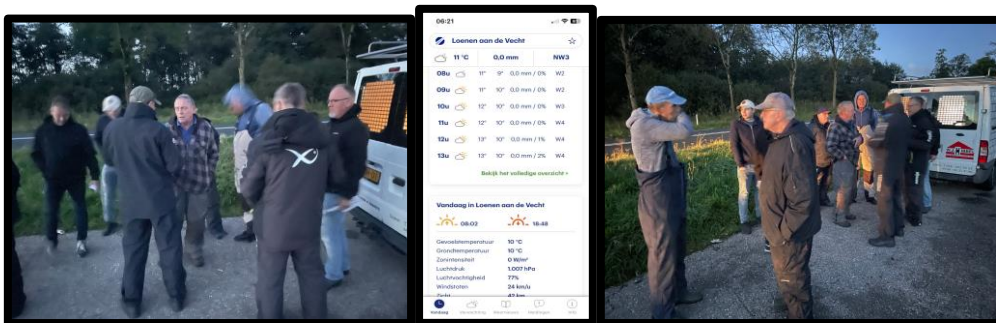

14 okt., '23, 2e Wintercompetitie, de Vecht

Het had dagen hard geregend, toen John en Gert de Eem vrijdag uitprobeerden bij Eembrugge. Het stroomde zo hard dat John zijn lood niet op de grond kon houden. Wegrijden lukte daarna ook niet, de auto bleef spinnen en steken in de modder. Een beslissing was daarna snel genomen. Het zou zaterdag wederom de Vecht worden, ook al vielen de vangsten tijdens de 1e wedstrijd, twee weken geleden, tegen.

We verzamelden vanaf 7:15 uur op de invaliden parkeerplaats naast het Hilversums Kanaal. Erwin, Lex en Hanneke waren er deze keer niet, maar René, Marinus en Arie dan weer wel.

Heerlijk herfstweer!

Op volgorde van loting vertrok iedereen naar de gewenste stek. Soms is die stek echter niet beschikbaar en moet je je dus aanpassen. Dat was het geval bij Gerrit en Harry. De laatste moest een geheel nieuwe en dus onbekende plek gaan bevissen. Risico's zijn dan bijvoorbeeld dat er een object op de bodem ligt waaraan je steeds vast komt te zitten, of dat er grote diepteverschillen zijn. Er zijn ook kansen natuurlijk: veel vis op die stek en wel een mooi bodemverloop.

Hoe dan ook, het maakte de sessie meteen al spannend en als groot voordeel bleek dat er ter plekke geparkeerd kon worden en dat de wind er heel gunstig stond, waardoor ik (Harry) licht kon (1 gr.) vissen.

Mijn missie vandaag was: voorns vangen!

Meestal moet dat in de Vecht de eerste twee uur gebeuren, dus snel opbouwen is dan gewenst

Al met al begon ik vol goede moed mijn

'nieuwe' stek in te richten.

Ik besloot op 9,5m twee grote, stevig aangedrukte ballen, te cuppen, met als doel die plek niet direct te bevissen, zodat het voer de tijd zou hebben uit de bal los te komen en ik (lees: de vis) er zo, langer profijt van zou kunnen hebben.

Op 7,5m maakte ik een tweede voerplek. Daar cupte ik eerst een paar vrij stevige ballen en wierp er vervolgens wat lossere balletjes bij, die tijdens het zinken al gedeeltelijk uit elkaar moesten vallen. Dat gebeurde ook, zag ik, toen ze in het water plonsden en een wolk van

zinkende voerdeeltjes veroorzaakten. Zo ontstond er een mooie grote voerplek met voor ieder visje wat wils.

Zaak is wel, zeker als het stroomt, dat het voer vochtig genoeg is! Je wilt immers de meeste deeltjes op de bodem houden en niet met de stroom mee weg zien drijven, met de vis er achter aan!

Soms kun je zien dat er in voerdeeltjes nog (te veel) lucht zit, als je aan de oppervlakte van het water allerlei 'pikkeltjes' ziet ontstaan.

Thuis, had ik vanochtend het voer al bevochtigd en gezeefd. Ik wilde er namelijk geen klontjes en ook geen grote deeltjes in hebben. Het vocht kon zo lekker intrekken en op de stek zou ik bekijken of ik het voer nog meer zou bevochtigen of niet.

Dat laatste was inderdaad wel het geval. Beter ook, want water toevoegen kan altijd, maar zie het er maar eens uit te krijgen. Oplossing daarvoor is een zakje droog voer bij je te hebben, zodat je nog kunt bijmengen, waardoor er water uit je, te natte, voer gezogen wordt.

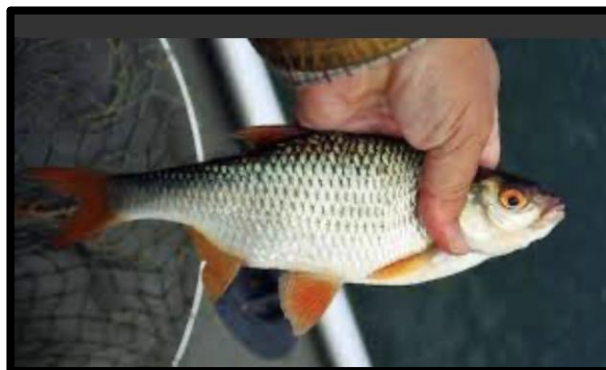
Na het uitloden, 'staande haak', beaasde ik de haak met twee maden. De eerste drift vind ik altijd superspannend: ligt de vis er al?

Deze keer niet. En de volgende driften ook nog niet. Oh, jee, dit was een nieuwe plek, als dat maar goed ging.

Opeens kreeg ik beet en sloeg ik mis. Waarschijnlijk klein spul. Maar, er was vis gearriveerd. Daarna sloeg ik nog een aantal keren mis, totdat mijn lijn zich spande en mijn top begon te schokken.. Dat was maats, zeker weten! De eerste voorn verdween in mijn leefnet en de teller stond op 1.

Dat was de actie, waarop ik hoopte en waarvan bleek dat het de start zou zijn van een actieve visochtend.

Veel, mooie, voorns gingen door mijn handen en een aantal verspeelde ik er. Ook de brasems lieten zich strikken, 4 stuks, al viste ik niet zwaar op de bodem. De vis was actief vanochtend.

De plek op 9,5m kon ik met rust laten. Beter ook, want verder weg vissen kostte meer tijd. Gelukkig bleef ik de hele ochtend beet houden, ook al werd de vis naar het einde toe (12:00 uur) steeds kleiner.

Een paar prachtige grote baarzen ving ik ook en geen enkele grondel. 2 tuigen raakten nog in de war en dat kostte tijd.

Toen René kwam meten sprong de vis nog van de plank af.
In totaal had ik 46 maatse vissen weten te verschalken. De 'nieuwe plek' had een goede vangst opgeleverd en ik zat er ook nog prima.

Na de meting bijeen op de parkeerplaats, was het tijd voor het optellen van de punten, het nuttigen van een drankje, de sterke verhalen en het drogen van de netten.

Wie er ontbrak was John.....!Wie daar het hardste om lachte was Gert!

Bleek dat John met visspullen en vlonder en al het water in gekukeld was. Gert had net beet, dus John moest met zijn laarzen vol water en zijn loodzware winterpak, watertrappelen voor zijn leven, maar dat lukte.

Veel gevangen had hij nog niet en dat zou ook zo blijven. Kleddernat reed hij naar huis om droge kleding aan te trekken. Voordeel was dat hij bij terugkomst met iedereen droog kon proosten op de goede afloop.

Vandaag trok Gerrit aan het langste eind. Hij nam overtuigend wraak op zijn eerste wedstrijd, twee weken geleden. Harry wisselde stuivertje met Gert door van plaats te wisselen met hem, het verschil was vandaag 2cm!!!, hij werd tweede en Gert derde. Grootste verliezer leek Sjaak te zijn. Naast de snoek die hij weer haakte, bleef de vangst van maatse vis teleurstellend laag. Volgende keer beter Sjaak!

....en de winnaar iiiiiiis.....: Gerrit. Proost!

Dat het hele wateravontuur voor John nog een staartje zou hebben kon hij nog niet weten. Thuis hadden ze de vijver maar afgezet om herhaling te voorkomen. Misschien is het een goed idee om daar toch eerst te oefenen met zelfgebouwde vlonders en het gebruik daarvan!

's Middags keerde John met zoon, bootje, dreg en sonar terug om zijn verloren spullen weer op te duiken. Bij de laatste poging, na een half uur dreggen lukte dat zowaar! De kist was niet het belangrijkste, maar de inhoud zeker wel.

Door:
Harry Snoekbaars